

Podumaj ti sebe

$\text{♩} = 100$

Po-du-maj ti se-be, či to ňe žal' te - be, Čer - ve - na ru - ža i
dva roč - ki ľu - bo-vac dru-ho - mu, ňe se - be.

bi - la, naj še žad-na ňe-rich-tu - je za moj-ho fra - ji - ra.

2. Baľag mi ho ňežaľ, aľ me ňerco boľi,
že ja dala ručku ňe po svojej volji.
Červená ruža i bilá,
najše žadna ňerihtuje za mojho frajira.
3. Voľa mi je, voľa, pri svojej maceri,
taká mi ňebudze ňalkoš poľa tvoľi.
Červená ruža i bilá,
najše žadna ňerihtuje za mojho frajira.
4. Taká mi ňebudze, to moľem povedzec,
jak hlavu zavjaľem, muňim doma ňedzec.
Červená ruža i bilá,
najše žadna ňerihtuje za mojho frajira.
5. Jak hlavu zavjaľem, s turecku hustočku,
musim doma ňedzec pri ľebe beľaru.
Červená ruža i bilá,
najše žadna ňerihtuje za mojho frajira.